

quæ non habet locum inter eos, ut in leg. 1. & per totum. ff. de Donat. inter virum & uxorem non valet nec habet locum inter sponso de presenti. Tertio deducitur & inferitur, quod legatum vel promissum alicui sub conditione si matrimonium contrahat, habet etiam locum si contrahat sponsalia de presenti. Quarto deducitur & inferitur, quod pœnæ positæ mulieri nuptæ adulterium committenti, habent etiam locum in sponsa de presenti. Quinto deducitur & inferitur, quod sicut uxor conjugata nihil potest agere sine licentia mariti, ita nec sponsa de presenti. Sexto finaliter & conclusivè deducitur & inferitur, quod omne illud quod reperitur dispositum in marito & uxore, habebit etiam locum inter sponso de presenti. Tamen in casu hujus legis pro forma & substantia requiritur quod matrimonium sit celebratum cum velationibus & solemnitatibus Ecclesiæ, ad hoc ut filius vel filia efficiatur sui juris, & habeatur pro emancipato: & per consequens, per sponsalia de presenti mutuo consensu contracta, & etiam sequuta copula, non liberatur nec eximitur à patria potestate, nec habetur pro emancipato. Primo, quia non est eadem ratio: Secundo, quia verba legis repugnant, in quantum copulativè loquitur & dicit, *casado, y velado, &c.* & ad veritatem copulativæ requiritur implementum utriusque: text. est in leg. Si hæred. plures. ff. de Condit. inst. text. in leg. Si te solum. versic. fin. ff. de Hæred. instit. text. in leg. Si is qui ducent. §. 1. ff. de Rebus dub. text. in leg. Si ita quis de Verbor. obligat. text. in leg. Si quis ita eodem titul. text. in §. Si plures, Inst. de hæred. instit. (h) Confirmatur ex sententia Bald. in leg. Non sine. Cod. de Bonis quæ liber. ubi dicit, quod si in aliqua lege vel statuto reperitur aliquod verbum, denotans plenam & totalem solemnitatem & consummationem matrimonii, illa est servanda: & sequitur & valdè commendat ibi Paul. de Castr. & Philipp. Corne. Tertio, quia quando aliqua lex vel statutum fundat se in aliqua qualitate, ante omnia debet de ea constare, & censetur requisita pro forma: text. est

(h) Gutierr. in Repet. §. Sui, num. 120. Instit. de His qui sunt sui, Aceved. in leg. 8. titul. 1. lib. 5. Recopil. num. 1. itaque velatio necessariò intervenire debet, ut effectus legis nostræ sequantur: & multos alios casus, ubi velatio desideratur ut matrimonium effectum sortiatur, vide per Avil. in cap. 47. Prac. §. 4. incip. d. casado. Castr. hic, verb. Velandose.

(i) Ergo talis filius uxoratus non transmittit patris hæreditatem non aditam virtute suitatis, sicut nec emancipatus per patrem transmitteret, ut docetur 1. tom. Variar. cap. 9. num. 4. Menoch. in leg. Si emancip. num. 12. Cod. de Juris, &c. & vide Castill. hic, quem refert & sequitur Gutierr. in §. Sui, num. 121. & Aceved. ubi supra num. 150. & ad nostræ sententiæ confirmationem facit lex Cum ex ratione, §. fin. de Excus. tut. & vide Bald. in leg. Quod favore 7. oppos. num. 10. Cod. de Leg. Socin. in leg. 1. num. 1. de Legat. 1. contra Suar. in leg. 1. titul. de Testam. lib. 3. Fori.

in leg. Prætor ait, la 2. §. Hæc autem actio, versic. Docereque. ff. de Vi bonor. raptor. quem ad hoc notat & commendat ibi Alb. & Angel. text. in leg. 1. §. Habet itaque. ff. Si quis test. liber esse jus. fuer. text. in leg. 3. §. Hoc autem interd. versic. Itaque. ff. de Irin. usq. priv. text. in l. 1. §. Ait prætor. ff. Ne quid in flum. publ. sed nostra lex fundat se in qualitate velationis: ergo debet præcedere.

3. Item adde, quod in tantum filius vel filia per contractum matrimonii efficitur sui juris, & habetur pro emancipato vel emancipata, ut habeat locum & procedat in omnibus & per omnia & quoad omnes effectus favorabiles vel odiosos ipsi filio vel filia: ita probat nostra lex, in quantum dicit: *En todas las cosas para siempre.* Confirmatur etiam, quia diuæ qualitates contrariæ non debent concurrere in eodem subjecto: text. est notabilis in leg. Si ribi. ff. de Adoption. & ibi communiter DD. & tenet expressè Bart. in leg. Si maritus, la 2. §. Legis Jalia. ff. de Adult. & ibi DD. Confirmatur etiam, quia actus vel effectus inductus per modum fictum, non minus operatur quam si induceretur per actum verum & naturalem: text. est in leg. Quod meo. §. vend. ff. de Acquir. poss. text. in leg. Certè. §. 1. ff. de Precar. text. in cap. Contingit, de Dolo & contum. (i)

Ex qua lege sic declarata primo infero, quod licet filius, nepos, vel descendens in potestate, quidquid querat, querit patri, ut in leg. 1. & per tot. Cod. Per quas personas, & in leg. 1. & per tot. Cod. de Bonis quæ liber. hodie tamen non, postquam contraxit matrimonium. Secundo, quod licet filius qui est in potestate, non possit esse in iudicio sine licentia patris, ut leg. fin. §. Necessitate, Cod. de Bon. liber. tamen hodie filius conjugatus sic. Tertio, quod licet lis nulla possit esse inter patrem & filium in potestate, ut in leg. Lis nulla. ff. de Jud. hodie tamen sic, post contractum matrimonium. Quarto, quod licet de jure communi pater habeat usumfructum in bonis adventitiis filii; hodie tamen non, post contractum matrimonium. Quinto, quod licet de

COMMENTARIUM

In Legem XLVIII.

SUMMARIUM.

- 1 An pater habeat usumfructum in bonis filii?
- 2 An pater acquirat usumfructum relicto filio?
- 3 An pater habeat usumfructum in majoratu filii relicto à matre?
- 4 Si bona majoratus sint donata à Principe contemplatione patris, an patri acquiratur ususfructus vel filio?
- 5 An ususfructus bonorum filii qui est penes patrem, duret post mortem filii?
- 6 Si pater emancipat filium, an sit penes patrem ususfructus?
- 7 Si filius sit factus Clericus, an pater habeat usumfructum in suis bonis; & an sit idem, si ingrediatur religionem?
- 8 Si pater ingrediatur religionem, an amittat usumfructum?
- 9 Si pater remittat filio usumfructum quem in suis bonis habet, an valeat remissio?
- 10 Si pater non remisit expressè usumfructum filio, sed videt & consentit quod filius percipit fructus bonorum adventitiorum, an per hoc videatur facta remissio?
- 11 An pater habeat usumfructum in legitima filii relicta à matre? & an possit filius meliorari in tertio, & quinto bonorum à matre, sub conditione, quod ususfructus non queratur patri?

de jure communi pro delicto per filium commissio contra patrem iudex teneretur dictare sententiam secundum voluntatem patris, ut in leg. 3. Cod. de Patria potestate; hodie tamen non, post contractum matrimonium. Sexto, quod licet filius vel descendens ratione patriæ potestatis & suitatis de jure communi poterit transmittere hæreditatem ad quoscumque; hodie tamen non, post contractum matrimonium. Septimo, quod licet de jure communi nepos natus ex filio conjugato sit in potestate avi, ut iuribus supra dictis; tamen hodie per istam legem nepos non erit in potestate avi, sed patris. Octavo noviter & singulariter infero, quod hodie per istam legem nepos natus ex filio tantum desponsato per verba de presenti, & non velato, erit in potestate avi sicut de jure communi; cum non sit natus ex filio conjugato & velato, ut nostra lex requirit: & in hoc nepote habent locum & verificabuntur omnes effectus patriæ potestatis. (k)

TEXT. XLVIII.

Mandamos que de aqui adelante el hijo, o hija, casandose, y velandose, hayan para sí el usufructo de todos sus bienes adventicios, puesto que sea vivo su padre: el qual sea obligado à se lo restituir, sin le quedar parte del usufructo de ellos.

Id est: Precipimus ut posthac filius, aut filia matrimonio juncti cum Ecclesiastica solemnitate habeant sibi fructum omnium suorum bonorum adventitiorum, etiam vivente patre; qui teneatur ad illa eis restituendum, nec sibi patrem eorum usumfructum relinquat.

(k) Vide Matienz. in leg. 8. tit. 1. lib. 5. glos. 3. numer. 1. Gutierr. in §. Sui, num. 118. & 120. Aceved. in dict. leg. 8. tit. 1. lib. 5. num. 7. & si conceptus esset ante nuptiales benedictiones, & post eas nasceretur, idem esset dicendum, argumento text. in §. fin. Instit. quibus modis jus patriæ potestatis solvitur, idem etiam esset, si morte mariti matrimonium esset dissolutum; quo casu filia reddit ad patriam potestatem: ita Thom. Grammatic. decis. 54. & cons. 87. num. 5. text. ex regula quæ habet, quod cessante causa cessat effectus, ex regula, cessante legis ratione, de qua in leg. Quod dictum ff. de Pactis, in leg. Adigere. §. Quamvis de Jure patronat. Sed nihilominus contrarium videtur verius, ut docet Afflict. lib. 2. Const. rubr. 2. num. 12. Tiraquell. in lib. de Jure maritali, glossa 3. & in tract. Cessante causa, limitatione 5. & Castill. hic, quæ opinio fundatur in leg. Qui libertus ff. de Adoptionibus, in leg. final. ff. de His qui sunt sui, facit etiam Glossa in Authentica constitutio, quæ de dignitatibus. §. 1. versic. Præsertim quæ opinio communis est, secundum Plat. in leg. final. num. 3. Cod. de Const. lib. 12. & Angel. Aretin. in §. Filiusfamilias, num. 5. quibus modis jus patriæ potestatis solvitur, ad idem leg. Si quis heredem. Cod. de Constit. & tenendo hanc opinionem, respondeas ad fundamentum Grammatic. procedere ante effectum rei consummatum, secus aliàs: ita Bartol. in leg. Tertia Sejo. §. Imperator, num. 10. ff. de Legat. 2. & quod supra dicta communis in praxi servetur firmat Beroj. dec. 197. Adde etiam, quod per matrimonium filius à cura liberatur, licet minor sit 25. annorum, textus in leg. 6. titul. 57. part. 7. in fin. tradit Perez in leg. 3. titul. 11. lib. 14. Ordinar. fol. 894. & videas eos quos addidi ad num. 2. supra, ibi: Per contractum matrimonium.

- 12 An pater & filius admittantur una ad successione miterius filii in bonis adventitiis?
- 13 Si pater & filius instituantur heredes ab extraneo, an pater habeat usumfructum in illa parte qua pertinet ad filium?
- 14 In casibus, in quibus pater habeat usumfructum, est legitimus administrator.
- 15 An finito usufructu, teneatur pater reddere rationem predictae administrationis?
- 16 Hodie, si pater alienavit bona adventitia filii que administrabat, an possit filius agere contra patrem?
- 17 In casibus, in quibus pater non habeat usumfructum in bonis filii, an possit esse ejus tutor vel curator, & an teneatur reddere rationem?
- 18 Si pater est legitimus administrator & ex causa justa debeatur vendere aliqua bona filii, an requiratur decretum iudicis?

NOta decisionem hujus legis: Pro cuius perfecta declaratione dico, quod pater ratione potestatis, quam habet in filium, habet & acquirit ipso jure ex legis dispositione usumfructum in omnibus bonis filii, modò sibi proveniant à matre vel ejus linea, modò à consanguineis, modò ab aliis penitus extraneis, & proprietatis reservatur ipsi filio, textus est capitalis & expressus in leg. 1. Cod. de Bonis matern. cujus verba sunt: *Res que ex matris successione, sive ex testamento, sive ab intestato fuerint ad filios devolute, ita sint in parentum potestate, ut utendi fruendi dumtaxat habeant in diem vite facultatem, dominio videlicet earum ad liberos pertinet*: text. in leg. 2. eodem tit. text. in leg. 1. 2. & 3. Cod. de Bonis que liber. textus capitalis & expressus in leg. Cum oportet, eodem tit. text. in leg. fin. cum omnibus §§. Suis, eodem tit. text. in leg. fin. versic. *Si verò defuncta persona*. Cod. ad Tertulian. textus in leg. final. versic. fin. Cod. Commun. de Successionib. textus in §. Igitur, Instit. per quas personas cuiq. acquir. textus in leg. 5. tit. 17. part. 4.

Quòd primò extende, ut procedat etiam si pater transeat ad secunda vota; quia per hoc non privatur usufructu: test. est in leg. fin. Cod. de Bonis maternis, & ibi notant Bartol. Odofred. Petr. Cin. Jacob. Butr. Alb. Bald. Angel. Salyc. Paul. Corne. & communiter DD.

2. Secundò extende, ut procedat in usufructu relicto filio; quia ille quæritur patri, vel saltem commoditas ejus, & post mortem patris remanet apud filium; & etiam post mortem filii remanet apud patrem: textus est in leg. fin. Cod. de Usufruct. & ad hoc notant & commendant ibi Bartol. Odofred. Petr. Cin. Jacob. Butr. Alberic. Bald. Angel. Salycet. & Paul. de Castr. &

non est alibi, secundum eorum & illum textum ad hoc reputat mirabilem Angel. de Aretin. §. Finitur, Instit. de Usufruct. 1. column. Sed advertendum, quòd ille textus est valde difficilis, & videtur quòd non possit procedere, à sufficienti partium enumeratione: nam aut usufructus fuit relictus filio familias contemplatione ipsius filii; & tunc jus usufructus, & ut dixerim, proprietatis ejus residet penes filium, commoditas verò tantum residet penes patrem: quia in usufructu datur proprietatis & dominium saltem improprie, & datur etiam commoditas fructuum: ita probat text. in leg. Qui usufructum, in fin. ff. Si usufructus petatur, text. in leg. In venditione. ff. de Bonis auctor. jud. possess. textus in leg. Mævius §. penult. ff. de Legatis. 2. text. in leg. Talem, §. fin. ff. de Hæred. inst. & tradit Glossa reputata singularis in leg. Naturaliter. §. Nihil commune. ff. de Acquirend. possess. in glossa 1. & ibi communiter DD. Bartol. & DD. in leg. Qui usufructum. ff. de Verbor. obligation. Idem Bart. & Alberic. in dict. leg. In venditione. ff. de Bon. auctor. jud. pos. Paul. de Castr. post Antiquos in Rubr. Cod. de Usufruct. & talis proprietatis, & sic jus usufructus potest esse penes unum, & commoditas penes alium, ut in leg. Arboribus. §. 1. ff. de Usufruct. & in leg. Necessario. §. final. ff. de Peric. & commod. rei vend. & notatur in leg. Si usufructus. ff. de Jure dot. & tale jus dependet ab ipso fructuario, & non verò ab eo qui percipit commoditatem: & hoc casu, per mortem filii finitur & extinguitur talis usufructus, argumento predictorum jurium, & in expresso ita probat text. in leg. Si filiofamil. la. 2. ff. de Don. causa mortis. Si verò usufructus relinquatur filio contemplatione patris, tunc statim pleno jure quæritur ipsi patri; & sic ipsum jus usufructus, proprietatis & commoditas ejus transeunt in patrem, unde per mortem solius patris, & non filii finitur & extinguitur usufructus, argumento text. in dict. leg. Si filiofamil. la. 2. ff. de Donat. causa mortis, & in leg. Cum oportet. Cod. de Bonis que liber. Si verò usufructus relinquatur filio simpliciter, & non potest constare ejus contemplatione sit relictum; tunc ipsum jus usufructus & proprietatis ejus videtur quæri filio, & sola commoditas patri, sicut reperitur dispositum in bonis adventitiis; & per consequens in nostro casu usufructus deberet finiri & extingui morte ipsius filii, cum in ejus persona resideat jus usufructus; & sic in nullo casu videtur posse procedere & verificari illa lex & ejus dispositio: & in hoc consistit ejus difficultas. Sed breviter respondeo, quòd primis duobus casibus illa lex non procedit; quia si constat ejus contemplatione usufructus relictus est, ejus sola morte finitur, ut dictum est:

in tertio verò casu, quando simpliciter filio familias relinquatur usufructus, & non potest constare ejus contemplatione, & eligitur media via, ut sola morte unius non finatur nec extinguatur, sed morte utriusque, taliter quòd post mortem filii usufructus remaneat apud patrem, & post mortem patris remaneat apud filium superviventem: Nec obstat, quòd in dubio bona relicta vel quærita filio quærantur, sibi quoad proprietatem, & patri quoad usumfructum: Quia illud est verum, & procedit in aliis bonis mobilibus vel immobilibus: secus verò in usufructu; quia specialiter in eo dispositum est, ut in dubio quæratur superviventi: & iste est verus & proprius casus text. in l. fin. Cod. de Usufruct. & in hoc est singularis & unicus secundum predictos DD. ibi (l) 1. 1. 2. 3. Tertio extende, ut procedat & habeat locum in bonis majoratus obvenientibus filio ex linea materna, vel aliâ, ut si aliqua nobilis vel illustri femina, quæ successit in Comitatu, Ducatu, vel majoratu parentum suorum, nupsit alicui viro; & ea mortua, remansit filius major ex tali matrimonio, qui succedit in dictis bonis majoratus, nam etiam in eis pater habebit usumfructum, & similiter legitimam administrationem, sicut in aliis bonis adventitiis. (m)

Et ut veritas hujus conclusionis melius appareat, volo magistraliter attingere quæ principaliter pro utraque parte possunt urgere: Et

videtur quòd in talibus bonis pater non habeat usumfructum: Primò, quia quando filius vel filia habet aliqua bona à Principe, vel Rege, ex donatione & liberalitate sua, talia bona reputantur castrensia, & in eis pater non habet usumfructum, sed pleno jure quærantur filio: text. est singularis & ubique in jure in leg. Cum multa, Cod. de Bonis que liber. cujus verba sunt: *Si quis igitur à Serenissimo Principe, vel principissima Augusta, sive masculus sive femina, donationes sit consecutus vel consecuturus filiofamil. tamen constitutus vel constitutus habeat hujusmodi res omni acquisitione absolutas, & nemini eas acquirat, nec earum usufructum pater, vel avus, vel prò avus sibi vindicet, sed ad similitudinem castrensium peculii omnem facultatem in eis habeant, & ad hoc notant & commendant ibi Petr. de Bellapert. Odofred. Bart. Bald. Ang. Paul. de Castr. Salyc. & Philipp. Corne. & ille est casus unicus, & non alibi, in quo femina potest habere peculium castrense: secundum Bald. & Corne. ibi: Bald. in leg. Si uxor. fin. col. & quest. Cod. de Con. insert. & illum textum reputat singularem Jas. in Authent. ex testamento, 5. col. num. 11. Cod. de Collat. & idem disponit hodie lex 7. in fin. tit. 17. part. 4. (n) Imò, quòd magis est, etiam si talia bona sint donata à Principe, vel Rege, contemplatione ipsius patris & non filii, pleno jure quærantur filio quoad proprietatem & usumfructum, &*

(l) Sed quid si filius postquam est uxoratus toto tempore vitæ patris tacuit, & patri permisit uti usufructu bonorum adventitorum, neque ipsum usufructum ab eo ipsius vita exegit, an possit postea hunc usufructum exigere à patris hæredibus? In qua questione Castell. hic numer. 11. tenet non posse, quasi ipse filius tacendo & consentiendo patrem usufructu uti, videatur sibi illum donasse; sicut è contrario pater, patiendo filium uti eodem usufructu bonorum adventitorum, videatur sibi illum remittere; text. in leg. Cum oportet. §. Sin autem, Cod. de Bonis que liber. Sed contrarium procul dubio verius est: pro qua sententia non parum urget hæc lex, quæ planè disponit, teneri patrem filio uxorato usufructum rerum ipsius filii restituere; ergo inuit, quòd si pater aliquo tempore, postquam filius est uxoratus, usufructum perceperit, tenebitur ipsum filio restituere: ergo quamvis filius taceat, & usufructum à patre vivente non petat, tenebuntur ejus hæredes ad ipsius restitutionem: & pro eadem opinione est textus optimus, adjunct. Bart. ibid. in leg. tit. Contestata, §. ult. ff. de Neg. gest. ubi scribit Jureconsult. quòd si pater res à se donatas filio emancipato apud se retinuerit, ex his fructus percipiendo, tenebitur filio fructus ipsos eorumque rationem reddere, ubi Bart. inquit, quòd si pater percipit fructus ex præbenda seu beneficio filii, tenebuntur hæredes patris fructus ipsos restituere filio. Neque obstat huic sententiæ text. in dict. §. Sin autem, est enim longè diversa ratio in patre tacente & patiente filium uti usufructu, quam in filio; cum in patre detur libera donatio & remissio, quæ cessat in filio, qui propter reverentiam patris fortè non petit usufructum: unde hæc opinio mihi videtur verissima, quam reperio tenuisse Joan. Gutier. de Juramento confirmatorio, cap. 4. num. 8. cum seq. Azeved. in leg. 9. tit. 1. de los Casamientos, lib. 5. Recop. num. 26.

(m) Ut tenet Roderic. Suar. in quest. Majoratus. Gregor. Lop. in leg. 7. glos. penult. tit. 17. part. 4. Matienz. in leg. 9. tit. 1. lib. 5. Recopilat. glos. 1. num. 5.

(n) Has autem intensiones & ampliationes, aliasque plures vide per Matienz. in l. 9. tit. 1. lib. 5. Recopil. glos. 1. per totam, & per Pinell. in leg. 1. Cod. de Bonis mater. 2. part. num. 24.

procedit illa lex: & in expresso ita tenet & declarat Aretin. in leg. Sed si plures, §. In arrogato, 1. col. ff. de Vulgar. & pupil. & ultra ipsum ad hoc dupliciter vel tripliciter pondero illam legem. Primo modo: nam textus qui præcessit in leg. Cum oportet, ejusdem tituli, dicit, quod data vel donata filio contemplatione patris, quærentur patri; data verò vel donata contemplatione filii, vel in dubio, quærentur filio quoad proprietatem, & patri quoad usumfructum: postea verò dicit text. in dict. l. Cum multa, (quæ est posterior) quod data vel donata à Principe, vel Rege, non quærentur patri, nec in eis pater habet usumfructum; ergo aperte dat intelligere, quod loquitur in utroque casu; scilicet, quod eo casu, quo post dispositionem text. in dict. l. Cum oportet, quærebantur patri, non quærantur illa quæ sunt data à Principe vel Rege: Item etiam, in casu quo quærebantur patri quoad usumfructum, non quærantur illa quæ sunt data à Principe vel Rege: & ita probat text. ibi dum dicit, nemi- ni eas acquirat, nec earum usumfructum pater, vel avus, vel proavus sibi vindicet. Secundo modo, quia ille textus loquitur tam in filio quam in filia, & non est credendum quod Princeps vel Rex aliquid donavit filia contemplatione ipsius filia, sed ipsius patris. Sed ista ratio non concludit, quia potuit esse in servitio reginæ, & ex hoc sibi aliqua donavit. Tertio modo, quia ille textus loquitur generaliter & indistincte in quocumque filio vel filia, majore vel minore; unde non est præsumendum quod fecisset Principi vel Regi aliquod servitium, per quod ex sua persona donaret, sed tantum respectu & contemplatione patris. Certè sunt novæ & subtiles ponderationes ad illam legem. Sed bona majoratus censentur proventa à Principe vel Rege, propter licentiam & auctoritatem ab eo interpositam: Ergo in eis pater non habet usumfructum. Confirmatur, quia quando actus non potest fieri sine alterius licentia, ab illo dicitur ille actus provenire, argumento text. in leg. In edibus, §. Quod filiusfamilias, ff. de Donat. text. in leg. Profectitia, §. Si quis certam, ff. de Jure dotium, text. in leg. Si consentiente, ff. de Manumiss. text. in leg. Nepos, eodem tituli, text. in leg. Campanus, de Oper. liber. facit text. in leg. Unum ex familia, ff. de Legat. 2. & faciunt ea quæ tradit Bart. in leg. More majorum 1. & 2. column.

(o) Idem etiam resolvit latè Iern. in cap. 1. in princip. num. 8. & 9. de his qui feudum dare possunt. Alvarot. in cap. 1. §. Si duo fratres, de duobus fratribus, de novo beneficio investitis, & Præpositus, eam opinionem communem dicens, & Gregor. Lop. in leg. 5. glos. magn. tit. 17. partit. 4.

ff. de Jurisd. omn. jud. Bald. in leg. Ex plucio, Cod. de Rerum perm. Rom. notabiliter in consil. suo an. 98. Confirmatur etiam, quia omnia nostra facimus quibus auctoritatem impartimur, ut in leg. 1. §. Omnia, Cod. de Veter. jur. enucl. & in leg. 1. §. Suprà dictis, Cod. de Emendatione, Cod. Justiniani, & in leg. 2. Posted. ff. de Orig. jur. & in leg. Legitima, ff. de Pactis, & in cap. Si apostolica, de præbend. in 6. & in §. Responsa prudentum, Instit. de Jure natur. gen. & civil. Secundo & principaliter facit, quia in bonis majoratus successor non videtur habere plenam proprietatem, sed tantum usumfructum: ergo in tali usufructu non possit alter ususfructus quæri patri; quia servitus servitutis esse non potest, ut in leg. 1. ff. de Usufruct. legat. Et in expresso istam sententiam & conclusionem videtur tenere Andreas de Iser. in cap. 1. vers. Valuatores, 2. column. num. 13. de His qui feudum dare possunt, ubi dicit, quod si feudum perveniat ad filium ex successione materna, ex dispositione & concessione Principis vel Regis, pater non habet nec acquirit usumfructum ejus (o) per text. in dict. leg. Cum multa, Cod. de Bonis quæ liber. Jacob. de Bellovis. notabiliter in cap. 1. §. Si duo fratres, de duobus fratribus, de Novo ben. investitis, & ibi Bald. 2. column. num. 6. Mar. de Laudem. 2. column. in med. idem Bald. in leg. Si uxor. fin. column. & quest. Cod. de Condit. inser. licet contrarium videatur tenere in leg. Cum oportet, Cod. de Bon. quæ lib. fin. column. & quest. tenet etiam Barbat. in Repet. Rub. de Testament. 37. column. numer. 19.

Sed his non obstantibus, ego teneo contrariam sententiam, imò quod pater habeat in eis usumfructum, vel saltem commoditatem & legitimam administrationem: Primo, quia regulariter semper pater debet habere usumfructum in bonis adventitiis filii: ut in juribus supra allegat. sed ista sunt adventitia: ergo, &c. Secundo, quia in bonis majoratus successor & possessor habet verum & proprium dominium, licet bona sint subjecta restitutioni, ut latè & notabiliter dixi supra in materia majoratus 1. quest. ergo filio competat proprietates, & patri ususfructus & legitima administratio, sicut in aliis bonis. Nec obstat text. singularis & capitalis in dict. l. Cum multa, Cod. de Bonis quæ liber. supra allegatus: Quia debet intelligi, quando Rex vel Princeps aliqua bona propria donat filio-

fa-

famil. quia in eis pater illius filii non habet usumfructum, quia reputantur bona castrensia beneficio & liberalitate Principis. (p) Unde dico, quod si bona essent donata ab ipso Principe vel Rege simpliciter filiofamilias sine gravamine restitutionis, vel etiam cum gravamine restitutionis, vel etiam per viam majoratus, numquam pater habet usumfructum in talibus bonis. (q) Unum tamen est: quod si bona simpliciter essent donata à Principe vel Rege filiofamil. licet pater in eis non habet usumfructum; tamen si postea deveniant ad ejus successores vel hæredes sine vinculo & gravamine regis, pater talis successoris bene habet in eis usumfructum; quia mutatione personæ jam non dicuntur castrensia, nec quasi, argumento text. in leg. Paulus, aliàs incipit per procuratorem, de acquirenda hered. & ibi DD. & in leg. fin. Cod. de Inoffic. testam. secus tamen est in nostro casu & questione, ubi bona non sunt propria Regis vel Principis, sed ipsius primi constituentis majoratum; & successorum ejus, licet sint effecta inalienabilia propter licentiam & auctoritatem Regis vel Principis; tamen per hoc non perdunt primævam & originalem qualitatem bonorum privatorum, & à primo fundatore proventa, argumento text. cum materia, in leg. Unum ex familia, ff. de Legat. 2. Secundo non obstat secundum fundamentum, in quo dicebam, quod in bonis majoratus filius & quilibet successor non habet plenam proprietatem, sed tantum usumfructum; unde in tali usufructu non potest quæri patri alius ususfructus. Quia hoc assumptum est falsum: imò dicendum est, quod filius & quilibet successor habet verum & proprium dominium in bonis majoratus, ut supra dictum est; unde merito patri quæritur ususfructus in eis sicut in aliis bonis: Item etiam, quia licet filio non quæreretur proprietates, sed ususfructus tantum, in eo pater haberet commoditatem & legitimam administrationem, argumento text. in leg. fin. Cod. de Usufruct. ut supra dixi & declaravi; & in expresso istam sententiam & conclusionem, licet sic non declaratum, tenet

Roder. Suar. in sua Repet. leg. Quoniam in prioribus, Cod. de Inoffic. testam. fin. quest. Unum tamen est, quod licet aliàs in bonis filii non vincularis nec subjectis restitutioni, pater non amittat usumfructum per mortem filii, ut latius infra proximè deducam; tamen in istis bonis majoratus vincularis & subjectis restitutioni, pater amittit usumfructum per mortem filii, & liberè bona debent transire ad alium successorem majoratus: quia resolutò jure dantis, resolvitur jus accipientis, argumento text. in leg. lex vestigali, ff. de Pignoribus, & in leg. Si quis domum, §. 1. ff. Locat. (r) & in specie pro hac sententia & conclusione facit textus notabilis & expressus juncta communi opinione in leg. Filiofamil. la 1. ff. de Donat. causa mort. ubi habetur, quod si ususfructus relinquatur filio contemplatione ejus, quod licet commoditas ejus quæretur patri, tamen mortuo filio expirat illud jus in utriusque persona: ut dixi supra proximè, tangendo intellectum leg. fin. Cod. de Usufruct. & in expresso ita tenet Bald. loquendo in feudo, in leg. Cum oportet, fin. column. & quest. Codic. de Bonis quæ liber.

Quarto extende, ut procedat & habeat locum etiam post mortem filii, (s) nam si pater habet usumfructum in bonis filii, & talis filius moriatur vivente patre, pater semper retinet prædictum usumfructum per totum tempus vitæ suæ, & sic talis ususfructus durat post mortem filii: text. est formalis & expressus in leg. fin. versic. penultim. Cod. ad Trebellian. cujus verba sunt: Sin verò defuncta persona in sacris patris constituta decesserit, pater quidem usumfructum, quem & vivente filio habebat, teneat, donec vivat, incorruptum, & ibi ad hoc notat & commendat Bartol. Odofred. Alberic. Bald. Angel. Salycet. Paul. Corne. & communiter DD. text. in leg. 3. in fin. versic. fin. Cod. Commun. de Success. textus in leg. 3. in fin. Codic. de Bonis quæ liber. text. in l. Quocumque, versic. Parentibus, eodem tituli, text. in leg. fin. §. Filiis autem, eodem tituli, ubi dicitur, quod filius non potest testari in bonis suis, in quibus pater habet usumfructum: ergo

(p) Sic illum textum intellexit Matienz. in leg. 9. tituli. 1. lib. 5. Recopilat. gloss. 2. num. 10. vide etiam Roderic. Suar. in quest. Majoratus, num. 25. & Matienz. de Success. creat. lib. 3. §. 26. num. 5. ita etiam illam textum intellexit Aretin. in leg. Sed si plures. In arrogato, 2. column. ff. de Vulgari.

(q) Et ita resolvit Suar. in quest. Majoratus, num. 17. & 28. Gregor. in leg. 7. gloss. penult. tituli. 17. part. 4.

(r) Idem probat Gomez Arias in leg. 46. Taur. nam. 5. ad finem. Pinell. in 1. part. num. 41. Matienz. in leg. 9. tituli. 1. gloss. 1. num. 9. lib. 5. Recopil.

(s) Ut tenet Pinell. in leg. 1. Cod. de Bonis matern. 1. part. num. 39. qui hanc communem sententiam dicit: Matienz. in dict. leg. 9. tituli. 1. lib. 5. Recopilat. gloss. 1. num. 5. Aceved. ibidem numer. 4.

Anton. Gomez. ad Leg. Tauri.

Aaa